

Sri Lanka Mars 2014

Rapport från daghemmet I Kurunegala

Verksamheten på daghemmet rullar på som vanligt. Tre månader under hösten jobbade en svensk tjej, Madeleine Jacobsson, som volontär på daghemmet och man hade god hjälp av henne. Lärarna lärde sig mycket av henne. Vid årsskiftet var ungefär 20 barn inskrivna på daghemmet.

Barnen deltog i festligheterna på barnens dag. De åkte till parken i staden och tog även en tur med tåget. I december var det den årliga konserten och då togs också en del av bilderna som bifogas rapporten.

Enligt Madeleine var det i höstas ungefär 15 barn inskrivna på daghemmet, de flesta pojkar och ingen yngre än 3 år eller äldre än 5. När de är yngre är de hemma med sina mammor och när de är äldre än 5 börjar de i riktiga skolan. Många av mammorna är säsongsarbetare inom jordbruket och när det är regnperiod som det var i början av hösten var många lediga och hemma med sina barn.

På daghemmet arbetar två personal som kom någonstans mellan 7 och 8 på morgonen, strax efter började barnen komma. De flesta hade kommit vid 8-tiden.

De började morgonen med att räkna och skriva, en del även på engelska. Därefter hade de gymnastikstund och sång. När gymnastikstunden var avklarad var det Madeleine som stod för det pedagogiska. Det var en del lekar, så mycket som nu gick att genomföra på g a att barnen inte kunde någon engelska och Madeleine inte någon lankesiska, även om hon lärde sig en del innan det var dags att återgå till Sverige igen. Ibland fick de färglägga teckningar som hon hade förberett och andra gånger var det pysselstunder med tillverkning av pappersormar och solfjädrar mm. Mycket fri lek var det ju också. På gårdsplanen finns två klätterställningar att leka i och ibland får de ha en boll, det verkar vara ungefär det som finns att tillgå utomhus. Att måla med händerna i vattenfärg var väldigt populärt (även bland en del mammor som tittade in).

Trots att de anställda på daghemmet numera måste ha någon form av utbildning för att få arbeta där är det ändå stor skillnad på daghem på Sri Lanka och här i Sverige. Fortfarande är det mycket mer av "barnpassning" i Sri Lanka jämfört med alla de aktiviteter som presenteras för barnen här hemma i Sverige. Här hittar vi ju på nya saker hela tiden med barnen, där har man inte riktigt samma tänk. Men de gör så gott de kan utifrån omständigheterna och barnen verkar ha det bra på daghemmet. Lalitha är mycket mån om att allt ska fungera och tittar in ibland men hon kan ju inte vara där jämt.

Familjerna får betala en liten avgift för att ha sina barn på daghemmet men det är en mycket låg avgift, det är ju givarna i Sverige som står för alla fasta kostnader. Barnen har egen mat med sig till daghemmet och cirka kl 12 på dagen går de flesta hem.

Madeleine passar på att hälsa att man gärna tar emot volontärer från Sverige att verka på daghemmet eller t ex ålderdomshem och liknande. De som kommer får bo hos Lalitha. Vet ni någon som är intresserad går det bra att maila Lalitha för mer information

Olika myndigheter ger sedan ett tag tillbaka en hel del förhållningsregler till daghemmen. Alla daghem måste ha utbildad personal annars får man inte arbeta på daghem eller ens

driva ett. De ger också utbildning för lärarna emellanåt. Den finansiella hjälp som kommer från bidragsgivarna genom FFIA:s försorg är enormt värdefull och gör att man ska kunna leva upp till dessa förväntningar.

Förutom att Lalitha driver daghemmet hjälper hon också adopterade barn att finna sina biologiska föräldrar. Hon har hjälpt några barn att finna sina biologiska familjer under 2013.

Under 2013 byggde hon också ett hus på ägorna som är tänkt för uthyrning. En del återstår att göra innan det kan hyras ut till t ex personer som söker sina biologiska föräldrar.

Lalithas ögon är inte så bra numera. Hon har fått injektioner i dem ett flertal gånger och även tvingats operera dem, en hemsk upplevelse med mycket smärtor efteråt. Hon ser lite bättre nu men helt bra är hon inte.

Lalitha tackar alla som stödjer daghemmet ekonomiskt och som gör det möjligt att driva det vidare.

Hon tackar även för det gångna året och när en förhoppning om att år 2014 ska bli ett bra år för er alla.

Vid pennan
Marita Åmark

